

Laulu Haapavedelle

Haapaveden kaupungin kotiseutulaulu

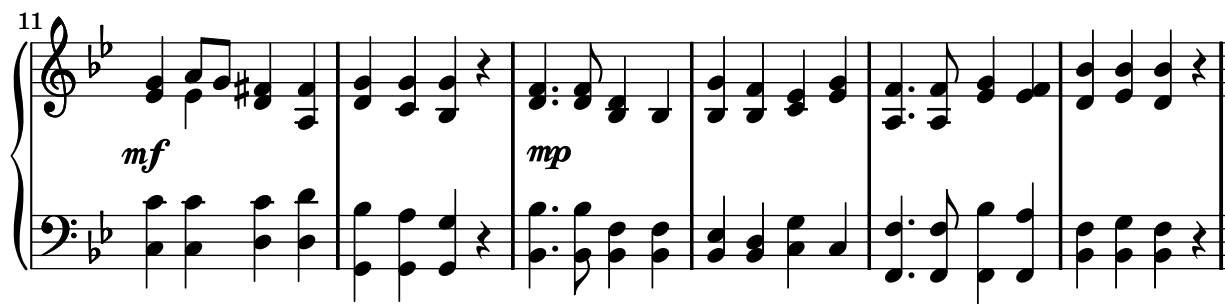
Helvi Mäntymaa



1. Haa - pa - ve - si, ko - ti - seu - tu, kau - nis kolk - ka Poh - janmaan. Su - a, synnyin -



keh - to - a - ni lau - lul - la - ni kiit - tää saan. Sain mä - näh - dä päi - vän - va - lon



si - nun korpeis kät - köissä. Siel - lä jossain syt - tyi kerran si - nun poikas e - lä - mä.

2. Leikin kaikki lapsuusleikit karuimmilla kankailla.
Kun mä vartuin vanhemmaksi, kuokin sinun korpias.
Sua, kaunis Haapavesi, aina tahdon rakastaa.
Jos mä kuljen kuinka kauas, kerron Sinun kunniaas.
3. Muistan aina keväimesi, järven jää kun irtaantuu.
Ihanat on syksyiltas, aalloillas kun välkky kuu.
Kirkkaan kesäs ihanuutta ei voi outo aavistaa,
eikä luontos tenhovoimaa onnellisna omistaa.

4. Sittenkin on mielestäni talves kaikkein kaunehin.
Valkohankeis kimmeltäissä kuusikoissa hiihtelin.
Kuuraisena ikihonka seiso siellä kankaallaan,
koivu talven morsian kaunis huurre huntunaan.

5. Tämän kaiken nähtyäni tekee mieli huudahtaa:
et voi kolkkaa kauniimpata näyttää mulle, synnyinmaa!
Sua, kaunis Haapavesi, aina tahdon rakastaa.
Jos mä kuljen kuinka kauas, kerron Sinun kunniaa.

Jaakko Ritola